

gens internationale viden og kompetence, ikke mindst fordi informationsteknologi muliggør mange og forskelligartede kontakter med udenlandske uddannelsesinstitutioner og med elever og studerende på samme niveau.

Denne teknologi gør det ligeledes muligt i stort omfang at trække på udenlandske informationskilder som f.eks. databaser af forskellig art, hvilket skaber grundlag for øget viden om internationale forhold.

Jeg kan med tilfredshed konstatere, at et hastigt stigende antal skoler og institutioner, undervisere, elever og studerende engagerer sig i at fremme anvendelsen af informationsteknologi i uddannelsessektoren.

Jeg har igennem den seneste tid taget en række initiativer til at fremme og stimulere dette område inden for alle niveauer i uddannelsessystemet. F.eks. er der givet støtte til eksperimenter og pilotforsøg i folkeskolen, i gymnasiet og på erhvervsskolerne, ligesom alle uddannelsesinstitutioner gradvis bliver forbundet på net. Og jeg har ikke mindst – det synes jeg er vigtigt – oprettet et center for teknologistøttet undervisning.

Den danske regering arbejder endvidere aktivt både inden for EU og inden for Nordisk Ministerråd for at styrke og udvikle teknologien.

Det er også et udtryk for ønsket om at udnytte denne teknologi, at Undervisningsministeriet nu har sin egen homepage på Internettet bl.a. med oplysninger på engelsk om det danske uddannelsessystem. Jeg er sikker på, at vi inden for meget kort tid vil opleve måske endda en eksplosion på dette område, hvor unge over hele verden vil, som det hedder, klikke ind på nettet for at få information om studiemuligheder i andre lande, og vi skal naturligvis sørge for at være på med nyttige og ajourførte oplysninger.

Jeg kan oplyse, at jeg i det hele taget vil arbejde aktivt for at gøre danske uddannelser attraktive i udlandet bl.a. ved at gøre informationer på fremmedsprog om det danske system lettere tilgængelige. Der er allerede mange og gode informationer, men udviklingen går stærkt, og vi skal selvfølgelig sørge for hele tiden at være ajour.

Internationalisering er en proces, som til stighed skal styrkes og udvikles. Mange og mange vigtige aktiviteter foregår på de enkelte skoler og institutioner i øvrigt helt uden om ministeriet, og i mange tilfælde er det amter,

kommuner eller arbejdsmarkedets parter, der har det afgørende ord, også hvad internationalisering angår.

Endelig rejser de unge også selv helt på eget initiativ og i et omfang som aldrig før set. Det er en udvikling, som vi må glæde os over, men ikke nødvendigvis blande os i.

Det gælder også, hvis vi ser på det danske uddannelsessystems særkende, folkeoplysningen. Langt de fleste af folkeoplysningens sædvanlige undervisningsområder er selvstændige, frivillige tilbud, hvor undervisningsplanerne udarbejdes ganske uafhængigt af det offentlige. Vi kan f.eks. ikke pålægge dem at internationalisere deres undervisning. Det mener jeg nu også ville være ganske unødvendigt. Der er i disse folkelige kredse en gammel og stærk tradition for at søge mellemfolkelige kontakter, og den er bestemt ikke blevet svagere i de senere år.

Men på alle de områder i uddannelsessystemet, hvor jeg har mulighed for det, vil jeg som nævnt medvirke til, at formålet med de mange internationale aktiviteter klargøres og der stilles de rigtige kvalitetskrav til det internationale arbejde i undervisningen.

Derfor har jeg også bedt Socialforskningsinstituttet om sammen med ministeriet at iværksætte en undersøgelse af de mange aktiviteter, der finder sted på gymnasier, hf-kurser og på VUC-centrene. Når undersøgelsen er slut, vil vi offentliggøre resultaterne og anbefalingerne til skolerne om, hvordan der opnås den bedste kvalitet i det internationale arbejde.

Jeg vil også overveje nærmere, om der skal laves en tilsvarende undersøgelse af de internationale aktiviteter på folkeskoleområdet.

Selv om der sker meget, vil der kunne gøres endnu meget mere. Vi skal i Danmark være med til at sikre, at kvalitet er i højsædet, og at tilbagevendende uddannelse fremmer færdigheder og kvalitet. Vi skal medvirke til, at hvert enkelt land vil kunne udnytte de andres erfaringer, og vi skal fremme de fælles demokratiske værdinormer, herunder ikke mindst respekten for et multikulturelt globalt fællesskab.

Jeg vil derfor fortsætte med over en bred front at opmuntre og støtte de bestræbelser, der udfoldes i uddannelsesverdenen for at åbne de danske uddannelsesinstitutioner mod det internationale samfund, som vi bliver stadig mere integreret i. Det er mit håb, at vi i Undervisningsministeriet derigennem vil kunne bidrage til en øget bevidsthed og en øget indsats såvel